

NA VÝLETĚ

Po nedávné pozvánce do Slavonic vám dnes přiblížíme další starobylé město, jehož jméno je pravděpodobně odvozeno příponou -ice od starobylého osobního jména Dak nebo Dač, domácích podob jmen Dabor, Damir, Dalibor a znamená "ves lidí Dakových, Dačových".

Dačice, jedno z nejstarších a nejhezčích moravských měst, leží na návrší nad pravým břehem Moravské Dyje, v místech, kde řeka zleva přijímá velký potok Vápvku.

Jen málokteré město se může honosit dvěma zámky. Jeden z nich, tzv. Nový zámek stojí na Havlíčkově náměstí, je poprvé doložen v roce 1591. Původně renesanční budova byla několikrát přestavěna. Naposledy ve stylu empíru. Zámek je otevřen od dubna do října a v jeho jižním křídle sídlí Městské muzeum a galerie. Druhý zámek, nyní sídlo Městského úřadu, byl postaven jako obydlí majitelů panství také v 16. století a naleznete jej na severním konci Palackého náměstí. Vnější vzhled zůstal vzácně neporušený – dvoupatrová budova je zakončena atikou pokrytou prejzy a opatřena cimbuřím.

Další stavbou, kterou byste v Dačicích neměli minout, je renesanční věž kostela sv. Vavřince. Ční do výšky 51 metrů a ti, co chtějí vystoupat až na vrchol, se musí připravit na 150 schodů a sedm mezípatí. Věž zdobí typické sgrafitové kvádrování, kamenná deska s erbem Krajířů a českým veršovaným nápisem o zakládání a stavbě věže, nápis se jmény členů městské rady i kamenný reliéfní znak města. Na věži

BĚH TERRYHO FOXE

Letos se opět v Telči uskutečnil Běh Terryho Foxe. My se na něj důkladně připravovali již od začátku Prázdnin v Telči (proběhl nespočet průprav zaměřených na dlouhou „výdrž“) a dnes jsme již od devíti hodin ranních netrpělivě stepovali na náměstí, plni nedočkavosti na slíbenou rozcvičku. Té se ujal zkušený tělocvikář a koordinátor Drondra. Po jeho důkladném protažení nás v rytmu aerobického cvičení dokonale provázela Hanča Prokšová. A pak už start, který odpočítal pan starosta města Telče. Běhu se zúčastnilo 190 pohyblivců a na výzkumy se vybralo 16 401,- Kč.

Z nepodložených zdrojů máme informaci, že první doběhnutá žena byla právě naše kolegyně, pořadatelka Peťomila-Radka, která tímto byla překřtěna na Terrynu. Z podložených zdrojů ale už víme, že je to mistryně republiky v orientačním běhu. A já se s jazykem na oranžovém tričku divil, jak mi mizí z dosahu, pak z dohledu.

zMontmartru

je uchován i zvon sv. Vavřince z roku 1483.

Z věže vás zajisté upoutá klášter, který stojí na druhém břehu řeky. Byl postaven v duchu raného baroka v sedmnáctém století stejně jako sousední klášterní kostel sv. Antonína Paduánského. Budovy kláštera i kostela jsou jednoduché stavby odpovídající řádovým pravidlům. Klášter, přiléhající ke kostelu, má uprostřed kvadraturu, kolem níž probíhá v přízemí křížová chodba. Konventní knihovna s malbami stropu a malovanými výplněmi skříní z 18. století patří k nejlépe zachovalým prostorám původního kláštera, jenž nyní patří Řádu bosých karmelitek.

Naším posledním navštíveným objektem byla stará městská radnice, též sídlo turistických informací. Na Palackého náměstí stála už v renesanci, později však dvakrát vyhořela, takže nyní má klasicistní portál (se znakem města) a její věž je kryta barokní cibulovitou bání.

Pro velké bohatství historických staveb a jen málo narušený středověký půdorys byly Dačice vyhlášeny za památkovou zónu.

Ať si k cestě vyberete vlak, autobus, auto nebo vlastní pohon, přejeme vám šťastnou cestu!

miski

VELKÝ INFORMÁTOR

- Odjel Honza Redl, v slzách na něj vzpomínáme. Děkujeme Honzo! Přijed' zas někdy!
- Freegrass provází neuvěřitelná směla v podobě stále mokrého počasí při jejich vystoupeních.

ZPRAVODAJ

neúnavný | číslo 10 | 7. srpna 2005

Vrchol s Bohoušem a rockerka Žofka

Sobotní nádvoří menu otevřela pražská písničkářka Martina Trchová. Lyrické písně s elektrickou kytarou opřádaly tóny příčné flétny v rukou její spoluhráčky Karolíny Skalníkové, během šestipísnového bloku si však stačila přizvat ještě dva hosty. Rozvolněnou skicu noci ve dvou Zrnko pisku v hodinách rytmicky usadil basák Marek z Jarretu, v dalších dvou kouscích Martinu podpořil kytarista Jan-Matěj Rak. V Jen trochu jistoty si melodické motivy předávala jeho španěla s příčkou, Malou sambu o srdci pak lehkými dobami vyplnila pouze jeho kytara. Tam se také ukázalo, že Martině by snad ještě víc slušelo, kdyby pouze zpívala, působila totiž nejpřesvědčivěji. S diváky se rozloučila lehce existenciálním textem Křížem krážem za doprovodu telčských zvonů.

Jarret po napřáženém úvodu s When Heroes Go Down od Suzanne Vega a Vidět Everest, písní A hostů, sáhl k volnějším Jako sen a Nedávno z prvního CD. V první jmenované předvedli, že dovedou vtlačit energii i do vláčné písně. Snad pouze Jarret v přisamplované Nedávno vyniklo, jak skupině

přeci jen schází hlas Bohouše Vašáka, Vlasta s ním v pomyslném srovnání prohrává hlavně výrazově. Užmito, aranžérsky vyzdobenou saxofonem a činely, vystřídal drásavě rozervaná novinka Sto kroků samoty a rozpustilá Neřeknu ne. Zpěvačka Hanka Skřivánková tak během koncertu ukázala, že umí vyzpívat písně něžné, ponuré, zoufalé, rozvášněné i hravé. Jarretům to prostě hraje, ale pro Telč měli připravené něco extra. Jako by nic se na pódiu najednou po dvou a půl letech objevil většinový autor a bývalý zpěvák Bohouš Vašák a s Hankou si střihli Dona Quijota a nádherné vyznání Nebudeme-budeme, jen se dvěma hlasy a kytarou, přesto až mrazivě uhrančivé. Z diváckých ovací bylo jasně cítit, že sobotní SuperStar v Telči se stal právě Bohouš. Následovaly další novinky, Zvěrokruh Jakuba Nohy a asi nejdepresivnější Spustil se, s pod kůži se zadírajícím klávesovým motivem a Hančiným hlasem, prosyceným

pokračování na straně 42

- 41 -

dokončení ze strany 41

smutkem. Končilo se živočišným Blues pro první řadu se zběsilým sólem foukačky v tempu, kdy i bubeníkovi Honzovi vypadla palička z ruky.

Za hlavní hvězdu měla být Lenka Dusilová s kapelou. Výteční muzikanti okolo ní jako kytarista Martin Ledvína nebo bubeník Štěpán Smetáček hráli přesně, bezchybně, ale po jarretí energii na můj vkus až moc dokonale a chladně. Pravda, ve Speak To Me od PJ Harvey Dusilka klečela, ohlas měly i metalově tepající Tělo, odpíchnutá Princezna i chytlavá popůvka Poslední. Možná nejvýraznější vyšla pseudolidová Moja máti, vystavěná na dvou akordech, mezi nimiž proplouval hlas Dusilové. Když však spustili Píseň o vášni, moc vášně jsem z ní nezachytil. Ale Žofka Kabelková vedle mě se rockově vlnila, takže jsem se třeba jenom patřičně nepřivítal. *Cave*

V sobotu se po dvou a půl letech na pódiu s Jarretem objevil také jejich hlavní autor a bývalý zpěvák Bohouš Vašák. Investigativně jsem se zeptal, jak ho Jarretí ukecali.

Bohouš: Oni mi to navrhli, že si uděláme výlet a do Telče připravíme něco speciálně pro Medvěda. Žádné tlak ani vyhrožování tam nebylo, jel jsem úplně dobrovolně.

Zpravodaj: Objeviš se i na jejich chystaném novém CD?

B: Nech se překvapit, něco tam bude. A teď promiň, jdu na cigáro.

Disneyband a kofola

Liberecké duo Disneyband, které včera hrálo na Kocouři scéně, představilo jak písně ze svého zatím jediného alba, tak i novinky. Pěvec-ky se dařilo lépe Věrci Soukupové. Dokáže

dát písním dravost (Malá mořská), naplnit ji erotickým dusnem (Jedna noc s inkvizitorem), energii jako v Trhacím kalendáři i ztišenou pokorou v Mezi nebem a zemí. Jako host si v několika skladbách zahrála houslistka Marcela, písně ale nijak zvlášť nezpestřila. Hlavní autor a kytarista Martin Kadlec lehce bojoval s intonací, ale je zajímavé, že i když místy neldil, dohromady hlasy falešně nezněly. Martina coby autora textů plných poetických obrátů, jak se sám přiznal na letošní Zahradě, nejvíce inspirují sex a erotika. Kromě prověřených Odi et amo či Trhacího kalendáře tak měla ohlas i novinka Konec dobrý, všechno dobré, v níž Casanovu čeká kastrace.

Disneyband lákal diváky ke koupi své desky Opilí potměchutí, na což zjevně doplatily dvě hudby milovné včely, které jejich nabídka natolik zaujala, že se taky rozhodly opít a utonuly v mé kofole. Byl to takový vražedný folk. *Cave*

DNES NA NÁDVOŘI

Drive

Brněnská bluegrassová skupina Drive hraje současný bluegrass s výrazným přesahem do jiných žánrů, postavený na energii nabitým vokálním projevem. Zpívají v češtině a angličtině, repertoár tvoří skladby vlastní i přejaté. Kapela v bluegrassovém obsazení překračuje hranice žánru všemi směry, takže v podání zpěvačky Veroniky Němečkové můžete slyšet třeba Tracy Chapman. Moderní citění kapely se projevuje jak ve volbě repertoáru, tak v některých interpretačních finesách. David Němeček – kytara, zpěv; Veronika Němečková – zpěv, mandolína; Martin Stehlík – banja; Antonín Vondruška – kontrabas, zpěv; Pavel Šatný – dobro *Cave, -www-drive.jinak.cz*

Dún an Doras

Hudba Dún an Doras je založena na vlastní tvorbě v rámci nové vlny v irské tradiční hudbě, kterou ve světě reprezentují kapely jako britští Flook nebo irská Lúnasa.

Ve svých instrumentálních i zpívaných skladbách klade skupina důraz na dokonalé zpracování úprav a rytmickou sešranost. Jejich

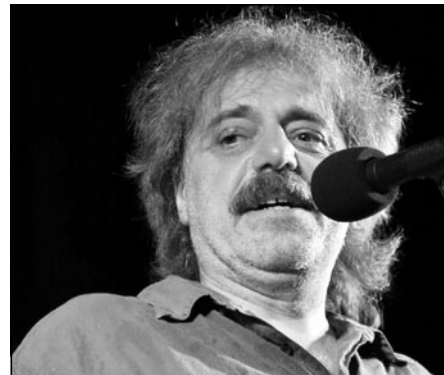

vystoupení jsou plná energie, pro irskou hudbu typické.

Nedávno vydali nové album Rua, což znamená v irštině červený, ale také dravý. Tomu odpovídá i jejich repertoár, který tvoří poklidné a pročitelné balady i dravé a rytmicky tepající reely a jiggy. Katka García - zpěv; Petr Košumberský - kytara; Radvan Markus - příčná flétna, altová flétna; Dan Malczyk - housle; Filip Klinecký - kontrabas; Jakub Severin - rytmika. *Cave*

www.dunandoras.cz

Robert Křesťan a Druhá tráva

Zatím posledním albem, které pánové natočili, je kolekce písní Boba Dylana, Toma Waitse, Johnnyho Cashe či Marka Knopflera. Album s názvem Good Morning, Friend je však spíše než plnohodnotnou deskou vývozním artiklem, kterým se jedna z nejlepších tuzemských kapel hodlá prezentovat v zahraničí, konkrétně v USA. Robert Křesťan - zpěv, mandolína, kytara; Luboš Malina - banjo, low whistle, tarogáto, klarinet, sbory; Luboš Novotný - dobro; Petr Surý - kontrabas; Emil Formánek - kytara, mandolína, sbory. *Cave, -www-*

www.druhatrava.cz

DNEŠNÍ NOCTURNO

Irish Dew

Skupina, z jejíhož názvu už je patrné, jakou hudbu hrají. Věnují se irské a skotské hudbě, představí také své nové CD Šance. Navzdory tomu, že hudebníci hrají převážně na akustické nástroje, mezi jejich hlavní přístupy patří rocková údernost. Možná dnes s kapelou vystoupí i Křesťanův banjista Luboš Malina, který s Irish Dew občas hostuje.

Václav Veselý – akordeon, kytara, zpěv (bývalý člen skupin Etc, Framus 5 a Kukulín); Jiří Podzimek – akustická kytara, zpěv (dřívě Bonsai, Bílá nemoc); Robert Fischmann – příčná flétna, whistle, zpěv; Sean Barry - keltská harfa

www.irishdew.cz

Cave, -www-

KOCOURI ZÍTRA

Hluboké nedorozumění

Trampfolková skupina z Prahy, známá především díky nezdolnosti v nočních sešnech. V březnu 2003 vydali CD Mandarín, pomeranč a ti druzí. Hrají melodické písně s typicky tramskými, ale i vtipnými texty, postavené na dobrých vícehlasech a především sólovém ženském zpěvu. Eliška Zachariášová - zpěv; Petr Klokán Vratný – kytara, zpěv; Lád'a Jepťák Černý – kytara, zpěv; Pavel Škop – basa.

www.folktime.cz/hn

Cave

Internet v Telči

Pokud potřebujete zjistit spoj, nebo jestli bude znovna dneska večer na nádvoří přšet, využijte jeden z pěti počítačů s přístupem na internet u nás na štábu v DDM.

ZÍTRA

Kocouři scéna od 17:00 hodin
HLUBOKÉ NEDOROZUMĚNÍ
Hlavní scéna na zámku od 19:30 hodin
POUTA, EAGLES AND HORSES
ZALMAN A SPOL.

Nocturno ve sklepě ve 22:30 hodin
KRÁTKÉ A ÚDERNÉ DIVADLO